

17.8. Maaüksuste nimede nummerdamine

1990. aastatel alanud maareformi käigus nummerdati suur hulk tagastatud maaüksustest (nt *Raja 1*, *Raja 2*, *Toomnga I*, *Toomnga II* jne). Seda juhtus eriti sageli siis, kui ühele talule oli mitu pärijat, kes kõik said sellest tükikese.

Ka 1919. aastal alanud maareformi ajast tekkis hulgaliselt kinnistuid, kus ühe küla mitme kinnistu nime eristabki ainult number. Tol ajal jagunenud talud või ühe küla talud eristuvad sageli ka juba vanades dokumentides ainult numbri poolest. Seega maaüksuste nimede numbritega eristamine oli laialt levinud nii eelmise sajandi alguses kui ka lõpus.

Hea kohanimetava ega ka kohanimeseaduses sätestatud põhimõtted ei soosi tänapäeval enam sellist nummerdamist. Lahendusena soovitame leida nimedele kas sõnalisi hargtäiendeid või määrata täiesti uusi nimesid (vt lisaks peatükki „**11. Kohanimele esitatavad nõuded**”).

Alates 1. juulist 2013 on hoonestatud maaüksuste (talude) nummerdamine hajaasustuses kohanimeseadusega keelatud. Numbrite kasutamine maaüksuste nimedes on reguleeritud **ADS-i määruse avaneb uues vahekaardis § 16**.

ADS määruse § 16 lõikes 1 sätestatakse hoonestamata ja hoonestamisele mittekuuluva maaüksuse nimes kasutada lubatud eristavad lisandid. Üheks eristavaks lisandiks võib olla üks suur täht ja sellele järgnev araabia number. Näiteks soovitame kasutada järgmisi tähti:

L – liikluspinnad (nt Kase tänav L2);

T – teeregistris olevad riigimaanteed ja teised teed, mis ei ole samas lõigus liikluspinnad (nt Raja-Kulla tee T4);

J – juurdesõidud (nt Kose-Aru tee J1);

R – raudteed (nt Juurdeveo raudtee R2);

V – veekogud (nt Pärnu jõgi V4);

P – pargid (nt Võhma park P3).

Eeltoodud tähtede kasutamine on soovituslik. Eelkõige on oluline, et omavalitsuse siseselt kasutatakse ühesuguseid tähti samalaadsete objektide puhul. Juhul kui omavalitsus on senini kasutanud süsteemitult erinevaid tähti või pole seesuguseid objekte varem adresseerinud, siis on soovitav kasutada seletuskirjas toodut.

Sama paragrahvi lõikes 3 on reguleeritud **erand**, kus eristava lisandi asendamine sõnaga on lubatud. Seda võib teha ainult liikluspinna maaüksusel, kus eristava lisandi L võib asendada sõnaga *lõik* ning muutes kohanime liigisõna omastavasse käändesse (näiteks Kase tänava lõik 2, Pika tänava lõik 3).

Lõikes 4 on reguleeritud raudtee maaüksuste nimesid. Nimelt võib raudtee maaüksuste nimes eristava lisandina kasutada piketaazi tähistavaid numbreid või numbrivahemikke ja nendele järgnevat lühendit *km* (näiteks Tallinn-Lelle-Pärnu 50 km; Tallinna-Tapa raudtee 112-115,8 km). Nimelt kui raudtee maaüksuse nimes ei kasutata liigisõna (raudtee), on kohtade nimed algkujul: Tallinn-Lelle-Pärnu 50 km. St „Tallinn“ on nimetavas käändes. Kui aga lisandub liigisõna, siis peab kohanime käänama: Tallinna-Tapa raudtee 112-115,8 km. Selles näites siis „Tallinna“. Enamik Eesti kohanimesid on omastava käände vormis ja see nüanss ilmnebki peamiselt Tallinna näitel. Eelnõu kohaselt kirjutatakse edaspidi piketinumbrite vahele mõttekriipsu asemel sidekriips. Piketti tähistav number võib sisaldada koma. Piketinumbrite vahele kirjutatakse sidekriips. Raudtee nime ja esimese piketi numbri ning viimase piketi numbri ja lühendi *km* vahele jäetakse tühik. Algu- ja lõpp-punkti tähistava kohanime vahel oleva sidekriipsu ees ja järel tühikuid ei kasutata, samuti on hargtäiendi ja nimetuuma vahel sidekriips tühikuteta. Tühikud peavad olema sidekriipsu ees ja järel üksnes siis, kui nimes sisaldub mitmest osast koosnev nimi. Raudtee maaüksuse nime käänatakse. Nt Tallinna-Rapla raudtee 703, Tallinna-Tapa 112-115,8 km, Tapa-Tartu 390 km.

Raudtee maaüksuse nime kohta kehtib erisäte, sest praktikas kasutatakse riigile kuuluvate pikemate raudteede puhul piketipõhist adresseerimist. Piketipõhiselt on otstarbekas adresseerida ka raudtee maaüksusi. Raudtee maaüksuse puhul on erandina lubatud kasutada kilomeetreid tähistavaid numbreid ja lühendit *km*.

Vt lisaks peatükki "**17. Maaüksuse lähiaadress**".

Viimati uuendatud 05.01.2023